

Emine Üsein

Derviza

MASAL





Bir zamanda bar eken, bir zamanda yoq eken. Güzel Qırım yarımadasında Meryem qızçıq yaşay eken.



O, ana-babasınen bostanda ve bağçada çalışmağa pek seve eken. Baarde yer qazalar, meyva tereklerini pıtaylar, yazda ise biber, patılcan, pomidor, hıyar – çeşit-çeşit sebzeler ekeler. Bütün yaz bağ-bağçanı, bostanlarnı suvaralar. Küzde meyva ve sebzeler küneşke toyğan soñ, sepetlerge cıyalar.



Bir kün Meryemçik anasına ayta:

– Ana, yaqında sentâbrniñ yigirmi ekisi olacaq ve mektepte Derviza bayramı qayd etilecek.

– Doğru, balam, bu künden küz başlana. Derviza – bu yañı mevsimge kirmek demektir. Tamam şu vaqıtta bağ-bağçalardan, bostanlardan bereket nomay cıyıla, – dedi anası.



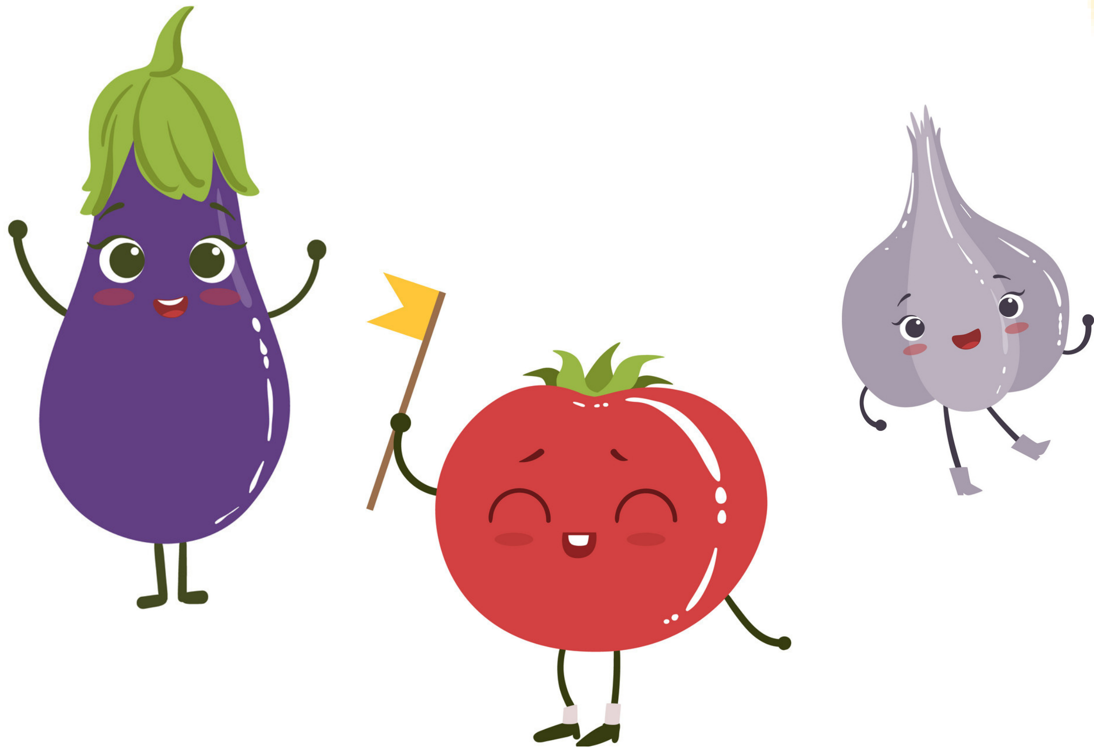
– Ana, mektepte balalar bu künü eñ yahşı meyva ve sebzelerni "Bereket bayramı" degen sergide numayış etecekler, – dedi qızçıq.

– Meryem, sen mıtlaqa bizim bostan ve bağçamızdan eñ güzel pişken sebze, meyvalarnı alıp, bu sergide iştirak etmek kereksiñ, – dedi anası.



Bu sözlerni bostanda ösken balaban qabaq eşitti ve bostanda ve bağaçada ösken meyva, sebzelerge haber etti:

– Ey, mevalar ve sebzeler, qulaqlarıñıznı açıñız, Meryemçik eñ güzel meyva ve sebzelerini "Bereket bayramı" mektep sergisine alıp baracaq,– dedi balaban qabaq.



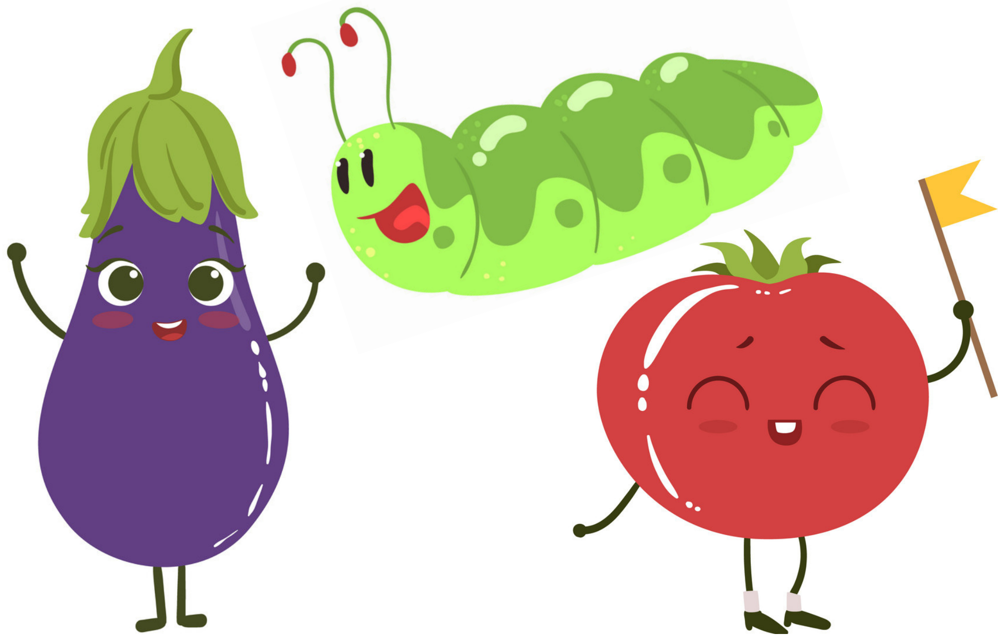
Bu haberni eşitip, meyva ve sebzeler quvanıp, sergige azırlıqnı başladılar.

– Ah, tez-tez küneşke çıqayım da, qabuğım morarsın, meni Meryemçik sergige alsın, – dedi morpatılcan.

– Men de küneşke uzanayım, etrafqa qoqu saçayım, – dedi sarımsaq.

– Biz küneşni sevemiz, qırmızı olmaq isteymiz, – dedi pomidorlar.

Bağçada alma, armut, erikler küneşke quvanıp, külümsireyler.

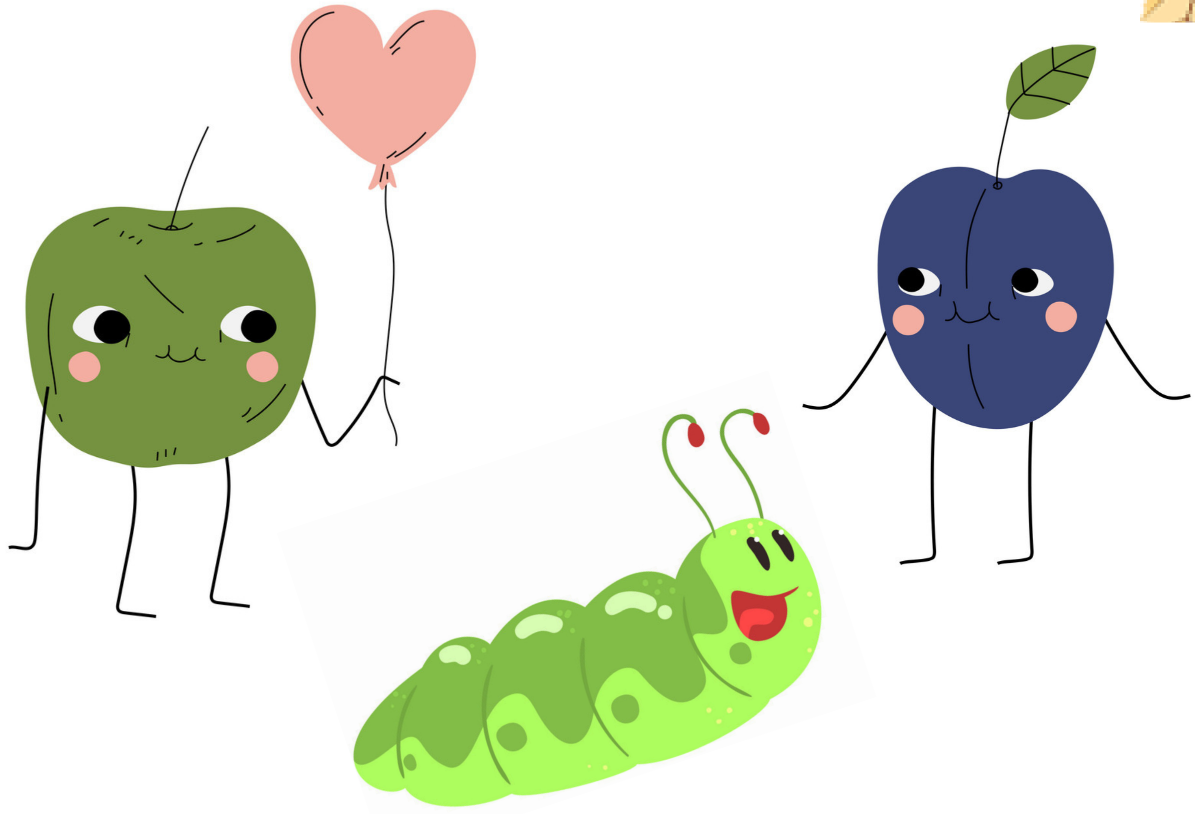


Amma bir yeşil tırtırçıq haberni eşitmedi ve bir pomidornı aşamağa istedi:

– Ah, tırtırçıq, aşama meni. Meni Meryemçik mektepke alıp baracaq "Bereket bayramı" sergisinde numayış etecek, – dedi pomidor.

– Aydı, yahşı, men barıp, morpatılcannı aşayım, – dedi, tırtırçıq.

– Ah, tırtırçıq, aşama meni, Meryemçik meni sergide numayış etecek,– dedi morpatılcan.



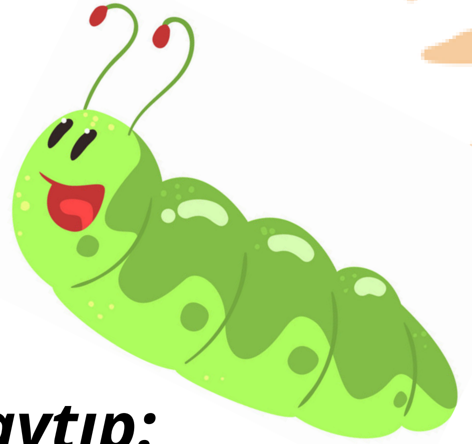
– Aydı, yahşı, alma teregine tırmaşıp çıqayım da, bir almanı toyıp aşayım,– dedi tırtırçıq.

– Ah, tırtırçıq, aşama meni, Meryemçik meni sergide numayış etecek, – dedi alma.

– Aydı, yahşısı, men erik teregine çıqayım anda qursaçığımnı toydurarım, – dedi tırtırçıq.

– Ah, tırtırçıq, aşama meni, Meryemçik meni sergide numayış etecek,– dedi erik.





Tırtırçıq bostanğa qaytıp:

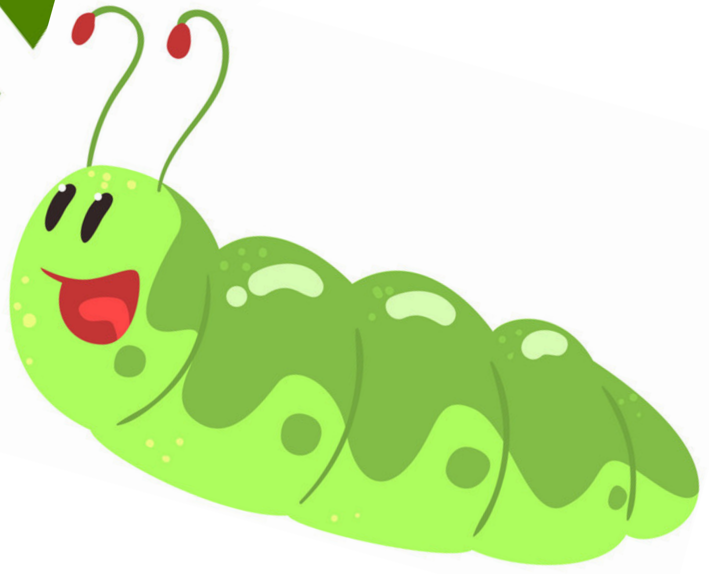
"Ya ne, men endi aç qalacammı?", – dedi kederlenip.

Balaban qabaq bu sözlerni eşitip, oña:

– Şimdi bizni Meryemçik balaban sepetke cıyacaq ve mektepke alıp baracaq. Yur biznen, anda balalar Derviza bayramını qayd etecekler, – dedi.

Tırtırçıq razı oldı, qabaqqa minip, sepetniñ içinde sebze ve meyvalarnen beraber Derviza bayramına bardı.



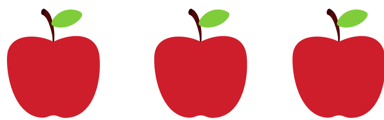


Bayramda balalar şeñlene, oynay, şiir oquylar. Tırtırçıq balalarnı körgen soñ pek quvandı, atta aç olğanını unuttı. Balalar da tırtırçıqnı körip, oña yeşil yapraq berdiler. Öyle etip, tırtırçıq aşadı ve qursaçığnı toydurdı.



Meryemçik ise özü östürgen eñ güzel meyva ve sebzelerni sergide numayış etip, birinci yerni qazandı.

Kökten üç alma tüşti: biri maña, biri saña, biri de eyi insanlarğa olsun.




QJ
http://qirimjr.org/